

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIEMUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY

2. Czas powstania

1408 r./ XX w.

3. Miejscowość

LIGOTA TRZEBNICKA

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

OBSZAR WSI

5. Przynależność administracyjna

Województwo dolnośląskie

Powiat trzebnicki

Gmina Trzebnica

6. Współrzędne geograficzne

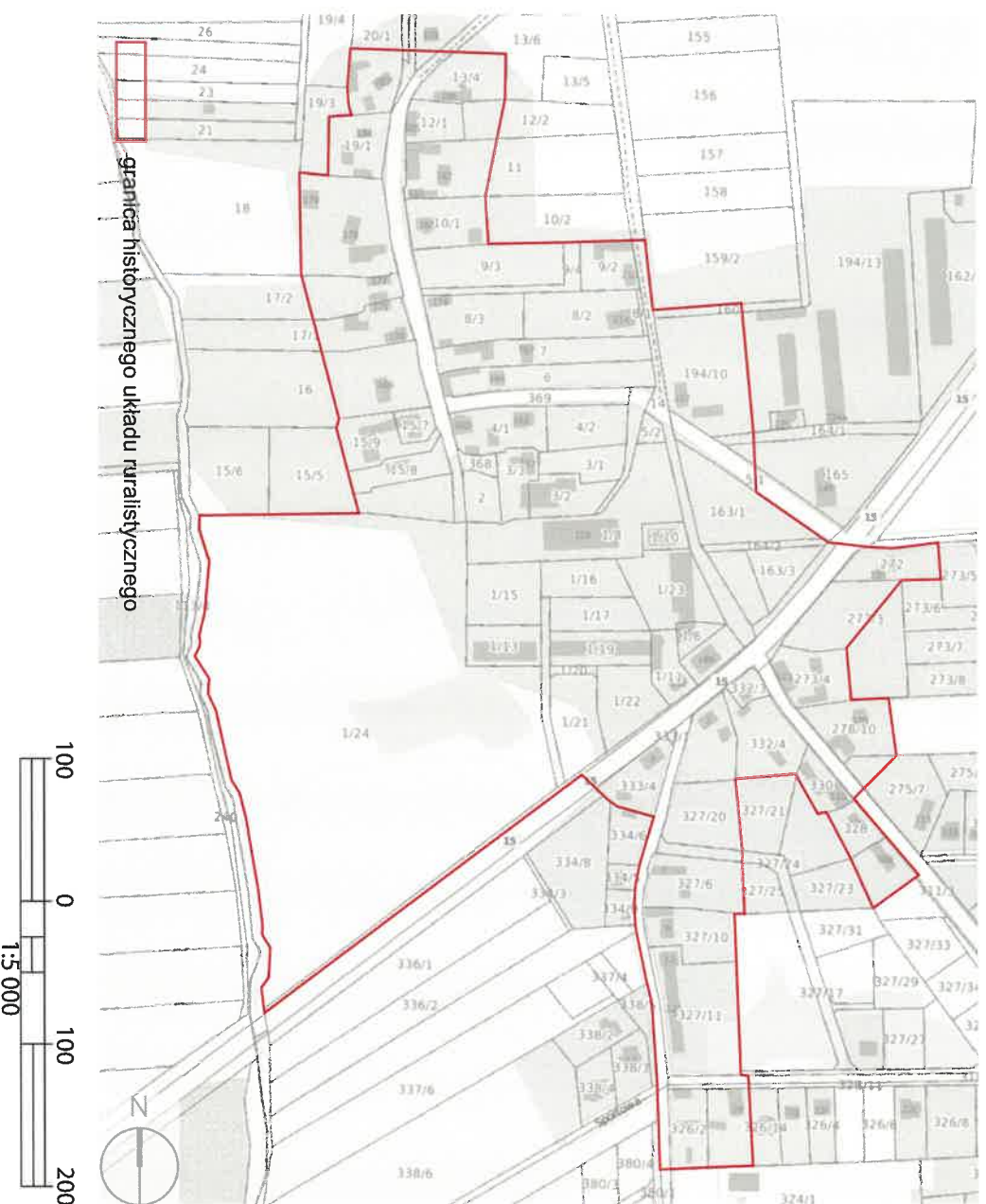
51°20'56"N 17°06'41"E

7. Użytkowanie obecne

MIESZKALNE, ROLNICZE

8. Stan zachowania

2

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwa wsi:

1408 r. i 1469 r. Elgot, po 1765 r. Ellguth oraz Kloch – Ellguth, 1830 r. Kloch Ellguth, Ellguth – Kloch, Ellguth bei Massel, 1845 r. do końca lat 30. XX w. Masselisch – Ellguth, 1937 r. do 1945 r. Klochfelde, Elgot pochodzi od słowiańskiego słowa Lhota = Lichota, co oznacza nędzny, nawiązując do ubiego stanu wsi. Późniejsze nazwy wsi wiążą się z właścicielem z rodu von Kloch.

Historia wsi:

Nazwa wsi wskazuje na jej starsze pochodzenie, niż wynikałoby to z istniejących o niej zapisach w dokumentach. Wiadomo jednak, że Ligota Trzebnicka została założona na prawie niemieckim i zapewne już wtedy istniał w niej folwark. Tereny te często zmieniały właścicieli. Wśród dokumentów można znaleźć informacje, iż z pewnością należały one do: braci Lorenz i Jürge von Essesitz (Jaszyce) w 1469 r., wdowy po softysie Roslippo i jej synów w 1408 r., Hansa von Salisch und Stiebendorf do 1652 r., Stephana von Schlichting und Groß l. 1652-1677, Hansa Siegmund von Kalkreuth l. 1677-1680, rodziny baronowskiej von Canitz und Dalwitz – Friedricha Wilhelm, Gustava Wilhelm i Georga Siegmund do poł. XVIII w., Franza Leopolda von Kloch de Kornitz und Bestwin (w zarządzie do 1810 r.), Leopolda Otto Ferdinanda von Kloch od 1810 r., następnie do jego siostry Henriette po mężu von Poser do 1813 r., a później jej córki Helene von Poser od 1840 r., Kurta Gottlieba Richtera l. 1840-1860, Teodora Richtera l. 1860-1876, Hugo Richtera l. 1876-1900 i Wolfa von Loebbecke l. 1902-1945. Przemysł wiejski rozwinęty był w dość dużym stopniu. We wsi wymienia się w 1830 r. wiatrak i 6 warsztatów tkackich oraz lnarskich, cegielnię w 1845 r., gorzelnię w 1876 r., browar w 1895 r. oraz kolejna gorzelnię w 1931 r. Ludność wsi w tych czasach przedstawiała się następująco: w roku 1785 wynosiła 149 osób, w 1830 r., dalej liczba malała, by w 1931 r. wzrosnąć do 299 mieszkańców.

Zespół folwarczny

Obiekty folwarku w dużym stopniu zdegradowane, dziedziniec zabudowany chlewniami, polany parkowe przekształcono w ogrody warzywne. Zachowały się jedynie brukowane wjazdy i pozostałości barokowej bramy oraz staw z betonowym jazem, a także dwie stare lipy rosnące przy drodze wjazdowej.

Stanowiska AZP:

Brak zlokalizowanych stanowisk AZP w obrębie wsi.

Postulaty:

zachowanie i rewaloryzacja historycznego układu przestrzennego wsi, ochrona dawnego zespołu folwarcznego we wschodniej części wraz ze stawem, zachowanie historycznych zagród zlokalizowanych, pozostawienie wolnych od zabudowy stref zatył, stosowanie tradycyjnych form, materiałów, dyspozycji elementów zewnętrznych na elewacjach itp., ochrona historycznego zadrzewienia, ekspozycja wieży kościelnej w Masłowie

Istniejące zagrożenia:

Zatarcie się układu na obszarze folwarku, degradacja układu wielodroźnicowego poprzez wprowadzenie nieprzystającej, współczesnej zabudowy, rozbiórka i przekształcanie obiektów historycznych, wykorzystywanie niezgodnych z tradycją form i materiałów przy remontach i przebudowach obiektów, wycinka historycznych nasadzeń

Źródła:

Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego we Wrocławiu, Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica, Wrocław 1992 r.